Radics Viktória

Ökomama

FEUILLETON - LXIII. évfolyam, 46. szám, 2019. november 15.

Az üres üvegeket, palackokat fölvitték a padlásra. Nagy szükség volt rájuk befőzéskor, vagy ha a fekete szederből szörpöt készítettek. A paradicsomlét ilyen üvegekben tették el, dehogy pillepalackban. Ezt a fogalmat nem is ismertem. Az eltört üvegek, cserepek, téglák számára volt az udvar hátsó sarkában egy kupac. Erre azért emlékszem, mert ott lehetett találni krétaként „író” tégladarabkákat, csak aszfalt volt kevés, amire írni lehetett volna. Örököltem a nagyapámtól egy palatáblát palavesszővel, és a színes kréta kincs volt. A szabótól lehetett kapni háromszögletű fehér és kék krétát, és a darálósnak volt a legszebb sötétkék krétája, amivel a zsákokra írt. A papírral csínján kellett bánni, és írószerből csak két-három akadt. A *tintaceruzát,* amit a nyelvünkkel meg kellett nedvesíteni, késsel hegyezte a nagyapám, az *örökírók* fém belét pedig cserélték. A papa konyhakredenc hosszúkás ajtajának belső részére meg egy kalendáriomba jegyezte fel a címeket, adatokat. Ez a magyar nyelvű kalendárium egész évben kéznél volt, és vonalazott féloldalak szolgáltak a jegyzeteléshez. Ide írta be például a nagyapám, hogy hány kilós a göbe, és mikor „görög”.